

[Axel Sørensen.]

lemliggende tid i finansministeriet gennem undersøgelser og beregninger vedrørende disse forskelligartede forsikringer søgt at nå frem til med nogen tryghed at kunne lade de nye bestemmelser træde ud i livet, og nu skal de altså stå deres prøve i praksis. Ligesom andre ærede ordførere, der har talt, mener jeg, det er rimeligt, at de pågældende forsikringspræmier nu skal kunne fradrages i den skattepligtige indkomst, og at de ydelser, der kommer til udbetaling, derefter bliver indkomstbeskattede.

Hvad angår den vejledning, som følger med selvangivelsesblanketten, og som forhåbentlig endnu ikke er trykt, vil jeg gerne overfor den højtærede finansminister fremhæve betydningen af, at den bliver så klar og fyldestgørende som muligt. Det er absolut påkrævet, at den kommer til at indeholde specifikation af fradragsbestemmelserne, således at det klart fremgår, hvilke forsikringspræmier der kan fradrages fuldtud, og hvilke der kan fradrages indenfor 600 kr.s grænsen; dette sidste gælder altså de forsikringer, som ikke indkomstbeskattes ved udbetalingen. Hvis vejledningen ikke bliver fuldstændig klar, vil det efter mine begreber skabe ganske kaotiske forhold for ligningsmyndighederne og vanskeliggøre gennemførelsen af en retfærdig skatteligning.

Selvensionisternes forhold blev omtalt ved første behandling og er blevet drøftet i udvalget. For en del af disse mennesker gælder det, at de, medens grænsen for fradrag var 400 kr., ikke har kunnet fradrage den fulde præmieindbetaling i den skattepligtige indkomst; måske har forholdet været lidt mere tåleligt i de senere år, efter at grænsen blev forhøjet til 600 kr. Det er et problem, som det radikale venstre har sin opmærksomhed henvendt på, og vi håber, den højtærede finansminister til næste år vil fremsætte ligningslovforslaget så betids, at der bliver mulighed for en nærmere drøftelse af enkelthederne vedrørende disse selvpensionisters forhold. Det er umuligt at lovgive for hver enkelt gruppe af disse

mennesker og vanskeligt at foretage en afgrænsning af grupperne, men vi må sætte ind på at fjerne de urimeligheder, der findes i den gældende ordning; de undersøgelser, det vil være fornødent at foretage, håber jeg den højtærede finansminister vil iværksætte og til den tid beredvilligt give os oplysning om.

Udvalget har endvidere drøftet de nyetableredes forhold. Allerede ved lovforslagets første behandling fremdrog jeg de vanskeligheder, der møder den ungdom, som etablerer sig selvstændigt under den nuværende højkonjunktur; også det ærede medlem hr. Øllgaard nævnte da, at man burde udvide de bestemmelser om skattelempler for disse unge, der for to år siden gennemførtes i ligningsloven. Det ærede medlem fremsatte ønske om, at der også skulle kunne indrømmes skattenedsættelse for personer, der første gang har etableret deres egen virksomhed i tiden mellem 1. april 1948 og 1. november 1954. På mit partis vegne foreslog jeg, at man skulle kunne få skattenedsættelse af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld overstiger ikke som nu 100 pct., men 90 pct. af den skattemæssige værdi af de bogførte værdier. Hvis vort forslag var blevet vedtaget, ville skattenedsættelsen være kommet en større part af de unge tilgode, der siden 1. april 1950 har erhvervet egen, selvstændig virksomhed. Disse unge har pådraget sig meget store gældsforpligtelser, og de ville føle skattetrykket hårdt, hvis de ikke opnåede en lettelse. Vi mener, det var et skridt i den rigtige retning, at man indførte bestemmelsen om skattenedsættelse for nyetablerede virksomheder, men vi ønskede, at der var blevet gennemført en yderligere lettelse på dette område. Jeg beklager, at det ikke er sket.

Jeg forstår slet ikke det ærede medlem hr. Øllgaards stilling i denne sag. Det sker ofte, at venstres folketingsmænd kommer ud til ungdomsorganisationerne, specielt til venstres ungdom, for udfra partiets opfattelse at give ungdommen tro på og styrke